

מהפרק בלימוד הרמב"ם

לעבוד על הדפסת ספרי הרמב"ם. כדי לכנות חלק מהחצאות, הקצתה רב שבט חיל מהעובדה לטובת הדפסת ספרים אחרים. מי היו לקוחותיו? וזה האש שקבע הספיק להתחבב על כל גודלי ישראל ומרנן הגראם פינשטיין, הסטיפלער, הגראם שטרונבו שטייט'א ועוד, בחורו בבית הדפוס הזה כדי להוציאו בו לאור את חיבוריהם.

עסקת החליפין

"אני זכר במיוחד את הסטיפלער", משלחו ר' צבי, "שהיה מגיע בעצמו לבית הדפוס כדי לשלם על הוצאות הדפסת הספר שלו. בעת ההיא היה השם לפיק'ן כמות' יחותה הדפסה". הסטיפלער, שביקש לקיים מצוות 'בימום נתן שכרו' בהיזודה, עקב אחרי מלאכת הדפוס כדי לשלם עלلوح נסוך שסימנו לעצב. פעם אחת הייתה עסוקת הדרישה עם רב שבט אצל הסטיפלער, וכאשר שאל אותו: 'כמה ממשמים הווים עלلوح?' רב שבט, שלא רצה להזכיר כלכלית על הסטיפלער, נקב במחריר נמוך מאוד, אבל הסטיפלער דחה את תשובה והשיב בשילילה: 'לא, לא, לא... אני יודע כמה ממשמים, ואשלם לך מחיר מלא!'

"בכלל, הסטיפלער רחש לו כבוד גדול מאוד, ופעם שמעית יגיד התבטה בפני רב שבט בהתקפעות: 'כל נשאי הכלים של הרמב"ם יבואו לקבל את פניך בגין עדע'."

"והנה סיפור חביב נוסף: הייתה איתה פעם אצל הסטיפלער, להראות לו את אחד הכריכים של הרמב"ם שיצא ממכבש הדפוס. הסטיפלער שיבח אותו בכל פה ונגנה מאוד לראות את הכרך החדש. הוא ניצל את הביקור וביקש לנוקות את הכרך הראשוני, ספר 'זרעים'. הסטיפלער הבHIR כי אומנם כבר קיבל בעבר את הכרך זהה אולם מדובר במאדורה מוקטנת, ומכיון שהוא כבר כבדו עניינו מזוקן וקשה לו לקרוא את האותיות הקטנות, הוא ציריך כרך גדול יותר..."

"הרה"ג ר' שבתי, שיהודי ממולח היה, השיב שיעניך לו בשמחה כרך גדול של 'זרעים' מתנה, אבל הוא רוצה תמורה מהתנה אחרת... ומה הוא מבקש? את הכרך הקטן והישן שבו למד הסטיפלער במשך שנים, אותו הוא רוצה לקבל מידיו... הסטיפלער הסכים כמובן, ועסקת החליפין בוצעה מיידית. לאחר מכן ציין רב שבט באזני, שהוא רוצה להחזיר אצלו את הספר ובו הדמעות שהוריד הסטיפלער בעת הלימוד בספר הרמב"ם..."

"אין עדות עצמתית יותר למפעלו של רב שבט, יותר מזה שהרמב"ם שהادر עדיין עומד על תילו בכל היכל ישיבה או בית מדרש, והלומדים מתענגים על הלימוד הזה בנועם ובמתיקות..."

ואכבר הגיע לארכוזה הברית לאחר טלטולים רבים בשנות הזעם, כבר עשה חיל במסחרו, אבל היום הוא אחד הוא עצה, הרה"ג ר' שבתי פרנקל ואמר לעצמו: "וכל זה איןנו שווה לי אם איני עושה משהו בעל משמעות לטובת העם היהודי". הוא ריכז את השקעותיו והחליט לעלות לארכז הקדוש, כדי להקים שם ושרהית לאביו ולחמיין, ולהקיע בפרויקט 'היד החזקה להרמב"ם'. אביו של רב שבט פרנקל צ"ל נקרא רבי יוסף, וגם חותנו נקרא כך, הלא הוא הג"ר רבי יוסף נחימה קורניצר צ"ל, הרבה האחרון של העיר קראקוב בפולין ונינו של מרכז הח'תם סופר צקתו יין עליינו. כך הקים בבני ברק כול לאברכים תלמידי חכמים מופלגים, 'ישיבת אוחל יוסף', שבו ישקו על כתבי הרמב"ם ועל נושא כליו יומם ולילה כדי להדרים בצורה הטובה ביותר. במקביל, השקיע מມיטב כספו ברכישת כתבי יד שונים של הרמב"ם, חולל מהפרק עצום בלימוד הרמב"ם בדורנו והשקיע בו משאים רבים.

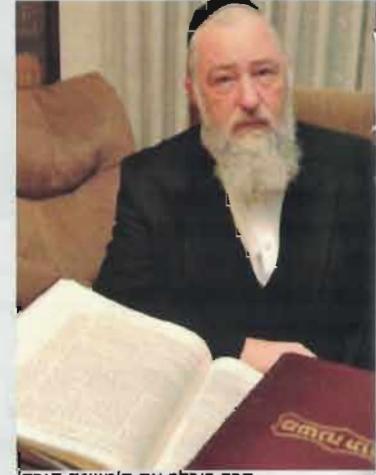
בשנת תש"ל הוא ייסד את ההוצאה לאור 'שבת פרנקל', ללא תארים נלוויים... הוא זה שמיין מכפסו הפרטני, ללא שיתוף גורמים אחרים, את מלאה הפרויקט, החל מהשגת כתבי יד ישנים ועד להזאת הספר מסמכו הדפוס. הוא זה שהחזיק בבעלותו דפוס מיוחד, שבו הודפסו ספרי הרמב"ם ובמהשך עוד ספרי הראשונים ואחרונים.

דפסים חרדים

מי שזכה לשמש יד ימינו במשך עשרים וחמש שנים הוא הרב צבי ביכלר שייח', שmagolot את תמצית הווי חייו של הרה"ג רב שבט צ"ל, שהיה תלמיד חכם עצום ובעל לב וחב שculo אהבה ויקדמת תורה ולומדיה. לא בכדי זהה לקרבתם ולהקורתם של כל גודלי ישראל בגין מפעל חייו זה.

"ר' שבתי בעצמו היה חבר בצוות העריכה, ולא פעם אחת ניהל ויכוחים עם תלמידי החכמים על פסקאות בטלמי מחוזות ברמב"ם. פעמים ורבות הובאו התהטלויות לפני שלחנים של גודלי ישראל".

אבל הוא לא הסתפק בהבנת החומר לדפוס. הוא רצה שהמלאה תצא ברוב פאר והדר ובמיטב השכלולים. לשם כך, החליט להקים את בית הדפוס 'אוחל יוסף' על שם אביו וחמיין ואף מינה לראשו את רב שבט ולמן ז"ל, היהודי תלמיד חכם שהיה מחותנו של הגראם גריינן, אונונים בבעלותו של ר' צעליג הה בית דפוס משלו בירושלים, אבל רב שבט שלים לו כסף רב כדי שישיגו את בית הדפוס ויבוא לעבוד אצלו בבני ברק... ומה לגבי דפסים? גם כאן צריך>Create> צוות של יהודים חרדים, יראים ושלמים... וכן החלו אנשי בית המלאכה

הרב ביכלר עם 'המשנה תורה' להרמב"ם שנבחזאת שבתי פרנקל

בבעלותו של ר' צעליג היה בית דפוס משלו בירושלים, אבל רב שבט שלים לו כסף רב כדי שישיגו את בית הדפוס ויבוא לעבוד אצלו בבני ברק

הרב שבתי פרנקל ז"ל